

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta pedagogická

Katedra hudební výchovy a kultury

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(vypracovává oponent práce)

Studentka:	Tereza MOULISOVÁ
Studijní program:	M7503 Učitelství pro základní školy
Studijní obor:	Učitelství pro 1. stupeň základní školy
Téma bakalářské práce:	Hra na hudební nástroje jako prostředek aktivizace a motivace žáků 1. stupně ZŠ
Vedoucí práce:	Doc. PaedDr. Marie Slavíková, CSc.
Oponent práce:	Mgr. Vít Aschenbrenner, Ph.D.
Akademický rok:	2019/2020

Absolventka Tereza Moulisová předkládá k obhajobě text bakalářské práce věnovaný tematice hry na hudební nástroje coby východiska aktivizace a motivace žáků v rámci výuky hudební výchovy (dále jen HV) na 1. stupni ZŠ.

Koncepce práce a její struktura

Z hlediska struktury je text práce koncipován přehledně a systematicky. První kapitola je věnována současnému pojetí HV v českých zemích, druhá pak mapuje její legislativní zakotvení v rámci RVP. Další z kapitol se zaměřují na psychologické základy motivace (3), aktivizaci a motivaci žáků v rámci vyučování (4) a na samotnou instrumentální složku v rámci HV (5). Předposlední kapitola (6) podává hodnocení učebnic HV 3.-5. ročníku ZŠ. Následně pak autorka prezentuje dvě vlastní modelové výukové jednotky zaměřené na akcentování instrumentálních činností žáků (7).

Obsahová stránka

Oproti slibné koncepční struktuře práce vykazuje její obsahová složka výrazně nižší kvalitu. Zejména úvodní teoretické pasáže nejsou podány příliš srozumitelně a přes jistou mnohomluvnost a opakování frází nejdou k podstatě věci, resp. budí dojem, že celou problematiku nejsou schopny uchopit v celé její hloubce a komplexnosti. Leccos prozrazuje již kap. 1 (*Současné pojetí hudební výchovy v českých školách*), jež přes široce koncipovaný název, čítá necelou stránku (!) a – zcela bez odkazů – je spíše jakými rétorickým úvodem, plným obecně známých frází (podceňování HV, krása a zodpovědnost povolání učitele HV, význam základních uměleckých škol, významné historické (!) osobnosti české hudební pedagogiky). Daleko více je možné se o problematice současnosti dozvědět v kap. 2.2 (*Hudební výchova a RVP ZV*). Stejně tak kap. 3 (*Psychologické základy motivace*) působí spíše

dojmem jakéhosi *brainstormingu* na téma motivace žáků, nemá přílišný systém a řád formulací a pevnou myšlenkovou a formulační posloupnost, jež by čtenáře neznalého věci dokázala pevnou rukou provést nástrahami tohoto nelehkého tématu. Další teoretické kapitoly jsou utvářeny v podobném duchu. Obdobně je možné se pozastavit nad kap. 6 (*Hodnocení učebnic HV (...) z hlediska* (sic!) *instrumentálních činností žáků (...)*). Také zde postrádám hlubší analýzu navržené instrumentace (již ze zveřejněných obr. příloh vyplývá pozoruhodná snaha autorů po dosažení absolutní funkčnosti v rámci co největší jednoduchosti – aplikace co nejsnadnějších motivků o několika tónech, prodlev, ostinátních rytmických skupinek apod.). Dozvídáme se však zejména to, že partitury jsou graficky nedostatečně přehledné. Na daleko pevnější půdu vstupuje autorka v poslední (7.) kapitole, kde popisuje své empirické zkušenosti s využitím dvou vlastních výukových modelů vedoucích k instrumentální aktivizaci žáků v rámci výuky HV. Zde je dojem z textu velmi dobrý.

Jazyková stránka:

Práce se vyznačuje velmi solidní stylistickou úrovní. O problémech se srozumitelností formulace nesebná problematika zvoleného tématu již byla řeč. Bohužel nelze přehledně, že text vykazuje četné pravopisné chyby, zejména ve shodě podmětu s přísudkem, a to dokonce opakovaně (např. *nástroje by měli* (s. 22), *měly být pro žáky zajímavé tak, aby si na ně chtěly zahrát* (s. 23), *žáci (...) dokázaly i správně zařadit* (s. 36), *žáci (...) dostaly prostor* (s. 37). Chyby tohoto typu a navíc v této četnosti jsou alarmující. Dost často chybí v textu také poslední písmena slov (např. *použití hudebních nástroj* (s. 20), *za pomoci jednoduchý hudebních nástrojů* (tamtéž) aj.). Nalezeny byly také prohřešky v ustálených slovních spojeních (např. *dbala jsem tomu* (s. 42)). Text v této podobě rozhodně nemohl projít jazykovou korekturou.

Formální stránka:

Předkládaná práce na první pohled splňuje na ni kladené formální požadavky. Jednotlivé kapitoly jsou přehledně číslovány. Na jednotlivé zdroje je odkazováno přímo v textu. Práce je vybavena poznámkovým aparátem, seznamem použité literatury a elektronických zdrojů, resp. zdroje, stejně jako českým závěrem a anglickým resumé. Nechybí obrazová příloha, přiloženo je také CD s elektronickou verzí celé práce. Při bližším ohledání však i zde lze nalézt značné nedostatky. Kromě značně nesystematického citování zdrojů v poznámkovém aparátu je zapotřebí sjednotit citace (srv. str. 17, kde je jeden zdroj citován přímo v textu, další v pozn. pod čarou). Ne vždy korespondují používané zdroje s jejich seznamem na konci práce. Například práce Stanislava Pecháčka a Hany Váňové (pozn. č. 8) nebyla v soupisu literatury nalezena.

Hodnocení:

Práci doporučuji k obhajobě a vzhledem k tak značným nedostatkům navrhuji její hodnocení
d o b ř e .

V Plzni dne 2. 9. 2020

.....
Mgr. Vít Aschenbrenner, Ph.D.